

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 9. september 2004

i sag C-292/02, Meiland Azewijn BV mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf) ⁽¹⁾

(Punktafgifter — mineralolier, der anvendes til landbrugsarbejde — direktiv 92/81/EØF — artikel 8a — mærkning i den medlemsstat, hvor der sker overgang til frit forbrug — forbud mod mærkning i anvendelsesmedlemsstaten — direktiv 95/60/EF)

(2004/C 262/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-292/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) ved beslutning af 6. august 2002, indgået til Domstolen den 13. august 2002, i sagen Meiland Azewijn BV mod Hauptzollamt Duisburg, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af formanden for Første Afdeling, P. Jann, og dommerne s. von Bahr (refererende dommer) og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær Mugica Azarmendi, den 9. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 8a, stk. 1, i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier, som ændret ved Rådets direktiv 94/74/EF af 22. december 1994, skal forstås således, at den forbyder medlemsstaterne at pålægge mineralolie — uanset om den er mærket eller ej — der befinder sig i normaltanken på et erhvervskøretøj, såsom en landbrugsmaskine, og som anvendes som brændstof ikke alene til fremdrift af køretøjet, men også til andre formål, såsom landbrugsarbejde, afgift, når denne mineralolie er lovligt overgået til frit forbrug i en anden medlemsstat.

2) Forbuddet i artikel 8a, stk. 1, i direktiv 92/81, med senere ændringer, kan påberåbes af borgerne for de nationale domstole med henblik på at modsætte sig nationale bestemmelser, der er uforenelige med dette forbud.

⁽¹⁾ EFT C 261 af 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 7. september 2004

i sag C-319/02, Petri Manninen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein Hallinto-Oikeus) ⁽¹⁾

(Indkomstskat — godtgørelse for selskabsskat med hensyn til udbytte udloddet af finske selskaber — artikel 56 EF og 58 EF — sammenhængen inden for beskatningsordningen)

(2004/C 262/07)

(Processprog: finsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-319/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland), ved afgørelse af 10. september 2002, indgået til Domstolen den 12. september 2002, i en sag anlagt af Petri Manninen, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J.N. Cunha Rodrigues samt dommerne R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 7. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 56 EF og 58 EF er til hinder for retsfor skrifter, hvorefter den ret, som en person, der er fuldt skattepligtig i en medlemsstat, har til at modtage godtgørelse for selskabsskat med hensyn til udbytte, som udloddes til vedkommende af aktieselskaber, er udelukket, når disse selskaber ikke er hjemmehørende i denne stat.

⁽¹⁾ EFT C 274 af 9.11.2002.